
Barové děcko studentů FTVS

Barové děcko studentů FTVS

O tom, že nejen sportem živ je člověk, vědí na FTVS své. Podnikavý duch a dobrá myšlenka přivedla dva studenty s kamarádem barmanem k ideji podniku, kde po stěnách visí obrazy a fotografie začínajících umělců, a pojem studentský klub dostává svému významu především v tom, že ho studenti v centru Prahy sami vedou. Jak taková myšlenka vypadá v poločase svojí realizace jsme se nedaleko Arbesova náměstí přesvědčili s Ivanem a Honzou, dvěma z trojice mladých lidí, kteří se rozhodli otevřít vlastní koktejl bar.

Je krátce před pátou odpolední a v hlavní místnosti s barem je vylidněno, jen na hluboké polstrované sedačce u prvního stolu usrkává slečna colu. Ivan mi přichází naproti a hned se omlouvá, že ani dnes tu Marka nezastihnu. „Budeme ti muset stačit my dva,“ směje se na Honzu, který s baru sundává kovové stoličky. Když jsem se tu stavoval minulý večer, bylo o poznání živěji. Od stolů, lemovaných koženými křesly s masivními opěrami rukou, proudila do éteru nabitá směs hlasů a smíchu, nakonec se utápějící v dunivé ozvěně mixážního pultu z vedlejší místnosti.

Jsmo v baru nedaleko Arbesova náměstí, jeho jméno neprozradím, respektive zatím ani nemohu. Jestliže mu začneme říkat bar studentský, ne proto, že naprostou většinu hostů studenti opravdu tvoří, ale především kvůli faktu, že studenti sami podnik provozují. Jmenovitě Ivan Bindas, na podzim nastupující do druhého ročníku na FTVS, Marek Krpel, studující tamtéž, jen s dvěma léty v předstihu a Honza Mičák, jediný z trojice mladých lidí, který už několik let nestuduje. „Honza pracoval šest let v jedné z nejlepších pražských koktejl barů a díky zkušenostem je i tahounem podniku, umí v tom chodit,“ říká k Honzovi Mičákovi Ivan. Ivan je zo Slovenska, Honza, stejně jako Marek, z Třince. Marek je toho času právě v rodném městě a trojlístek podnikavců tak není kompletní.

Barmanova pomsta

Honza zůstává za barem a my s Ivanem procházíme kolem čerstvě nalakovaných dveří do ztemnělé místnosti. Zatím tu je jen pár kusů nábytku, holé stěny a sbírka baseballových čepic, zavěšených na konzoli u dveří. Brzy by ale měl i tento prostor nabízet posezení příchozím. „Ještě nás čeká moc práce“, ukazuje Ivan do navazující místnosti, provizorního skladiště. „Mám takovou představu,“ začíná Ivan téměř lutherovským obratem, „vystavovaly by se tu obrazy, fotografie nebo plastiky mladých umělců, bylo by to příjemné místo. Podobné místo, kde by se scházeli i mladí umělci v okolí nenajdete,“ nastiňuje jejich záměr.

Práce je tu ještě dost..

Bar se otevřel před dvěma měsíci, současný stav je ale řekněme poločasem. Podnik žije vlastním životem, přesto se stále rodí. Uzavřen v oranžovo-modrých stěnách čeká na pěti Markových kamarádů, vesměs studentů architektury, kteří by měli v dohledné době tvář baru zcela změnit. Na zdech snad pod jejich rukama vyrostou rozměrné plastiky, zeď mezi dvěma z místností snad zmizí, studentské barové děčko snad dostane pevné jméno a především, stane se z něj koktejl bar, nabízející mnohem více, než zlatavého moku. Zajímají-li vás stávající ceny, vězte že za pivo i například colu zaplatíte zlatavou mincí. Dnešní nápojové menu, které rozhodně není chudé, je dobrým příslibem. Ještě před vydáním článku jsme tak nebyli uchráněni „Barmanovy pomsty“

"Barmanova pomsta"

Podle Ivana by se dílko mělo podařit do začátku akademického roku. Dva měsíce práce, po které už podnik funguje, jsou ale znát. Zajímá nás, jak šlo dohromady vrcholící zkuškové období s porodními bolestmi podniku. „Špatně,“ odpovídá suše Ivan. „V hlavě jsem v tu dobu musel řešit nespočet věcí. Některé zkoušky tak mám ještě před sebou, učím se i teď, kolikrát ve volné chvíli i tady za barem. Marek je na tom podobně. Že bych to ale nezvládnul, obavu nemám,“ říká Ivan.

Místo kulturou políbené

Ještě jsme se nezmínili o tom, jak že se kluci k prostorám dostali. Pomohla známost. Člověku, který tu chtěl otevřít sázkovou kancelář, se nepodařilo získat potřebná povolení. Prostory bývalé herny se tak rozhodl za odstupné přenechat někomu jinému. Že to nebylo zadarmo je na bíledni, přesnou částku ale kluci neprozradili. Když se podařilo zajistit finanční stránku, začalo zařizování „Nevěřil bych, jak je získání všech potřebných povolení náročné a kolik úřadů musí člověk oběhat,“ říká Ivan.

Na stěně se zatím snoubí Jamajka s Izraelem

„Zatím sem chodí především naši kamarádi,“ ukazuje ke stolu, nad jehož tabulí se v metrové výšce snoubí izraelská a jamajská vlajka. K Davidově hvězdě bližší Katka, také studentka FTVS, je tu dnes poprvé: „Líbí se mi to tu, ale upřímně řečeno sama bych si na něco podobného netroufla. Jsem zvědavá, jak to bude vypadat.“ Vernisáže, autorské výstavy, fotografie, obrazy, plastiky, taková slova se tu dnes skloňují v budoucím čase. Snad tedy koncem října tu budeme psát o studentském koktejl baru, místu kulturou políbeném.